

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010132
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4315010132.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci odsúdeného D. M., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 30. 03. 2015, sp. zn. 1Pp/7/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. mája 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného D. M., narodeného XX. XX. XXXX,

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 66 odsek 1, písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného D. M. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. 06. 2012, sp. zn. 4Ntc/1/2012 so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť a následne dňa 07. 05. 2015 ju zdôvodnil osobitným podaním tak, že:

Mám už viac než dve tretiny z trestu odpykané. Ak chcel Okresný súd Levice prejednať moju žiadosť o podmiennečné prepustenie, mal si vyžiadať „vyhodnotenie“ Rakúskej republiky. Poukazujem na to, že senát v Leviciach nepreštudoval moje rakúske spisy a vyčítal mi iba moju minulosť. Nebral ohľad na to, že trest som začal vykonávať vo Viedni 10. novembra 2010, pričom mám vykonané viac než dve tretiny. Vyhodnotenie bolo vykonštruované pánom pedagógom s tým, aby mi ublížil, pretože je voči mojej osobe z minulého trestu zaujatý. Pán pedagóg píše, že neplním ústavný poriadok, aj keď som rok nemal žiadny konflikt s nikým v útvere. Je pravdou, že som mal šesť krát kázeň za fajčenie na nevyhradených priestoroch, za sebapoškodzovanie, lebo psychicky ma týrajú a sú voči mne zaujatí. Pán sudca vôbec nechcel vypočuť môj názor. Navrhujem, aby Krajský súd v Nitre preštudoval rozsudky týkajúce sa veci 4Ntc/1/2012 Krajského súdu v Nitre a viedenských súdov i uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, či neboli voči mne porušené moje práva. Opätovne žiadam preveriť moju žiadosť a rozhodnúť o mojom podmiennečnom prepustení. Pokiaľ bude vyhovené mojej žiadosti, sľubujem, že dodržím „veškerú“ uloženú podmienku, budem žiť ako slušný občan, nájdem si prácu a nebudem pokračovať v trestnej činnosti. Prosím o príležitosť dokázať, že moje úmysly sú pravdivé.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods.1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Po preskúmaní celej veci krajský súd zistil, že odsúdený podal žiadosť dňa 12. 01. 2015 a následne bolo konanie vo veci, pričom ústav na výkon trestu odňatia slobody, kde toho času odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, zaradený do stredného stupňa stráženia, konštatoval v priebehu júna 2013 až apríla 2014, že odsúdený bol štyrikrát disciplinárne potrestaný a jedenkrát bol v októbri 2014 disciplinárne odmenený. Odsúdený nemá pracovné návyky. Pasívne sa zúčastňuje na plnení jednotlivých cieľov programu zaobchádzania a je uňho vysoké riziko nepriaznivej resocializačnej prognózy (opätovného zaradenia do riadneho života s rešpektovaním právneho poriadku).

Z odpisu z registra trestov je možné zistiť, že odsúdený prišiel do konfliktu s Trestným zákonom v deviatich prípadoch od roku 1993, pričom sa jedná nielen o majetkové ale aj o násilné trestné činy a v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Ntc/1/2012 a ktorého súčasťou tak, ako citoval súd prvého stupňa, je aj rozsudok Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni zo dňa 1. februára 2011 číslo 083Hv112/10p v spojení s rozsudkom Vyššieho Krajského súdu Viedeň zo dňa 20. júna 2011 číslo 19Bs153/11f. Preto ak odsúdený poukazuje na to, že tieto rozhodnutia neboli oboznámené, nevenoval pozornosť protokolácii pred súdom prvého stupňa, v rámci ktorej bolo oboznámenie daných dôkazov realizované ich prečítaním.

Súd prvého stupňa správne zdôraznil, že odsúdenému boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré nemali dostatočný prevýchovný účinok na jeho osobu a následne páchal inú trestnú činnosť. Významnou skutočnosťou je i fakt, že v priebehu výkonu trestu odňatia slobody bol na počiatku zaradený do diferenciacnej skupiny „B“ a neskôr bol preradený do diferenciacnej skupiny „C“. Preto napriek splnenej formálnej podmienke uplynutí dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu (nie ako nesprávne uvádza súd prvého stupňa na tretej strane dôvodov napadnutého uznesenia) vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody posudzovaný podľa nášho Trestného zákona za zločin, nemožno už pri preverovaní prvej materiálnej podmienky, teda či preukázal odsúdený polepšenie konštatovať, že k takémuto stavu nedošlo, naopak, odsúdený aj vo výkone trestu pokračuje v nerešpektovaní daného Ústavného poriadku a ním prispel k preradeniu do prísnejšej, horšej diferenciacnej skupiny. Nakoľko obe materiálne podmienky, teda i prognózu, že v budúcnosti povedie riadny život, je nutné hodnotiť vzájomné súvislosti a súčasne správne rozhodol súd prvého stupňa, ak zamietol žiadosť odsúdeného, pretože bez potreby hodnotenia osoby odsúdeného pro futuro (do budúca) nespĺnil prvotnú materiálnu podmienku vlastného polepšenia a preto bolo správne rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

K iným námietkam sťažovateľa nadriadený súd dodáva, že v rámci výkonu trestu odňatia slobody je vždy možné pri slušnej a zákonnej komunikácii odsúdeného s vedením ústavu na výkon trestu odňatia slobody dosiahnuť aj zmenu výchovného pracovníka, prvotnou danosťou však je, že samotný odsúdený ktorý vlastným pričinením bol umiestnený do takéhoto ústavu, bude svojím správaním vytvárať objektívne predpoklady pre pozitívne hodnotenie jeho činnosti a pobytu v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

Tieto dôvody viedli Krajský súd v Nitre k zamietnutiu sťažnosti odsúdeného pre jej nedôvodnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.